

Gminami

Val di Nievole

Comune di Buggiano

Buggiano

Jednemu z zasłużonych rycerzy zaferowano, a było to 200 lat przed narodzeniem Chrystusa, kawałek ziemi w nagrodę za jego zasługi. Dano mu również możliwość wyboru. Poprosił o tyle, ile będzie mógł pokryć skórą jednego byka. Skromne wymaganie, powiedziano sobie. Rycerz wziął skórę byka i podzielił ją na tak wąziutkie pasemka, że wystarczyły na linię otaczającą piękną dolinę; Buggiano, właśnie. Od nazwy Bojani przechodzi w Abadianu lub Abudius. W dokumencie wydanym 979 przed Chrystusem, dolinę tę wymienia się jako Buzano. Później na nowo historia mówi o tym miejscu poczynając od 1135 roku, wplątując ten malutki raj ziemski w wojenne historie tokańskiego średniowiecza. Monumentem dla wielu do zwiedzania oczyma i sercem jest Palazzo del Podestà (Palac Burnistrza), zbudowany w XIII wieku, najprawdopodobniej na gruzach fortifikacji wczesnośredniowiecznej. Ma on na swojej fasadzie ponad 57 herbów z terrakoty polichromicznej, z których wiele zostało wykonanych w słynnym florencjańskim warsztacie Della Robbia.

Comune di Chiesina Uzzanese

Chiesina Uzzanese

Chiesina Uzzanese jest młodym miasteczkiem, uzyskało ono administracyjną autonomię dopiero w 1963. Zachowuje ono dowody swojego średniowiecznego pochodzenia dzięki Xenodochio, konstrukcji wzniesionej dawno temu w postaci kościoła i budynku przystosowanego dla odpoczynku pielgrzymów podróżujących w kierunku Rzymu. Około XIV wieku wokół tego kościoła powstało nowe centrum zamieszkałe przez kolonistów, którzy uprawiali ziemię wyrwaną bagniskom rzeczny, obok tego, które formowało się wokół mostu wzniesionego przez rzekę Pescia nazywaną "uzzanese". Nowoczesny rozwój nastąpił w momencie, gdy miejscowość znalazła się na drodze przecinającej Valdinievole, w miejscu skrzyżowania z drogami pocztowymi Lucchese i Pisana, i w epoce mniej odległej wskutek przechodzącej autostrady Firenze-Mare co z bardzo dobrym efektem dla uprzemysłowienia zostało wykorzystane przez swoich pracowitych mieszkańców.

Comune di Lamporecchio

Lamporecchio

Giulio Rospigliosi, (1600-1669) wybrany na Papieża pod imieniem Klemensa IX, słynnego jako mediatora pokoju zawartego w Akwizgranie, twórcy "Pokoju Klementyńskiego" który udobuchał jansenitów we Francji, poprosił Berniniego o zbudowanie domu. Gdzie? Zapytał go Gian Lorenzo Bernini – który wykonał między innymi projekt Luwru we Francji – Jaki gdzie? odpowiedział Klemens. - zbudować Villa Rospigliosi? W Lamporecchio, ponieważ tutaj produkuje się wino najczystsze w całych Włoszech nazywane Messa. ...Należy powrócić parę wieków przed rokiem tysięcznym, aby znaleźć ślad barbarzyńskiego słowa *Lamprek*, tłumaczenie chyba od słowa *Emporiculum*, mały rynek, słowa użytego w dokumencie z 1056... Dzisiaj, piękność doliny Lamporecchio, dobroć jego wina, i tradycja świętej Brigidy (1302- 1370), która tutaj wśród pięknych kwiatów wzmacniała swoje wizje dając początek także dla "brigidini" (słodkich precelków anyżkowych)..., tutaj oddycha się słodkim spokojem przeszłości, którą ludzkość chciałaby przeżywać również we własnej przyszłości.

Comune di Larciano

Larciano

Miasteczko nad Valdinievole, rozciąga się na równinie i kotlinie poczynając od zboczy wschodnich góry Montalbano i dociera, aż do Padule di Fucecchio. Razem z rozwojem ekonomicznym miejscowość ta utrzymywała silny związek ze światem wiejskim, dzięki któremu zachowuje do dziś zalety i tradycje. Jeszcze dziś bardzo ważną rolę odgrywa produkcja rolnicza, której podstawowymi produktami są wino i olej z oliwek. Co do pochodzenia nazwy "Larciano" zostały dokonane rozliczne przypuszczenia. Mówi się, że w roku 631 od założenia Rzymu, jeden z centurionów wchodzących w skład *gens Laertia* osiedlił się na zboczach góry Montalbano budując wioskę nazywaną później "Laertiano". W pierwszym wiarygodnym dokumencie pochodzącym z 942 roku po narodzeniu Chrystusa, to miejsce jednakże jest nazywane jako "Villa Larziana" i powstała wówczas hipoteza, zgodnie z którą nazwa miejscowości pochodzi od antycznej rodziny: "Larzia", która miałaby jakoby założyć w tych miejscach w roku 384 przed Chrystusem kolonię nazywaną właśnie "Villa Larziana". Istnienie dokumentu na piśmie stawia tę hipotezę jako najbardziej prawdopodobną, ale także pochodzenie nazwy może być przypisane istnieniu w przeszłości licznym lasom modrzewiowym (il larice) zarastającym pobliskie okolice.

Comune di Massa e Cozzile

Massa e Cozzile

Gmina Massa i Cozzile w przeszłości była złożona z trzech różnych osad Verruca, Massa i Cozzile. Jeszcze dzisiaj herb przedstawia symbole każdej ze społeczności: krzyż dla Verruca, biała lilia z Cozzile i metalowa maczuga z Massy. Osada pod nazwaniem Massa jest jednym z najstarszych miejsc osadnictwa na Valdinievole, która swoje początki zawdzięcza rolniczej farmie założonej w latach starożytnych (III - IV wieku przed Chrystusem). Pochodzenie nazwy pochodzi z drugiej połowy XI wieku i dotyczy "Massa sulla Borra" oraz zamku z Verruca, natomiast pochodzenie osady Cozzile jest bez wątpienia późniejsze. Okupowane najpierw przez Longobardów, później przez Lukkę, w latach 1339-40 pozostały pod panowaniem Florencji. Ostatecznie po 1814 Massa i Cozzile uzyskują status gminy autonomicznej.

Monsummano Terme

Comune di Monsummano Terme

O zamku z Montesommano udokumentowane wiadomości pochodzą poczynając od 1005. Wzgórza Monsummano graniczą z tymi z Montevettolini, osadą pochodzenia średniowiecznego, również podporządkowaną panowaniu Florencji. Zamek w Montevettolini został zbudowany w dwusetnym wieku, jako miejsce schronienia dla uciekinierów z Florencji i Lukki podczas zaciepłych walk pomiędzy gwelfami i gibelinami. Założenie Monsummano, jest związana z wielkim księciem Ferdinando i jego zaufanym architektem. W rzeczywistości w następstwie ważnych wydarzeń, które nastąpiły w ostatnich dziesięcioleciach piętnastego wieku, między którymi miało miejsce niespodziewane wytrysnięcie źródła na miejscu kapliczki cudownego wizerunku Dziewicy, w 1602 wielki książę polecił architektowi Mechiniemu budowę wielkiego Sanktuarium na cześć Madonny nazwanego właśnie Fontenuova. W połowie osiemnastego wieku odkryte zostały Grotte Termali (groty termiczne) - grotty ciepłe posiadające specyficzne naturalne właściwości lecznicze, dzisiaj otoczone nowoczesnymi zakładami leczniczymi.

Montecatini Terme

Comune di Montecatini Terme

W tysięcznym roku Montecatini posiadało ponad trzy kilometry murów obronnych, siedem bram i 25 wież. Minęło tysiąc lat kiedy Catilina, wielki powstaniec w Rzymie za czasów Cyclerona, zwyciężony w bitwie pod Pistoją, oglądał poraz ostatni słońce nad tymi wzgórzami, które chyba od ówczas zostały nazwane *Mons Catilinae*. Już wówczas źródła termalne znane były największym i pierwszym budowniczym Terme, *romanom*. Centralne miasto w sercu Val di Nievole, która z kolei jest sercem Toskanii. W dwa tysiące lat później Montecatini oferuje naturalne parki niezwykłej piękności, cel długich i sugestywnych przechadzek: Niezwykła umiejętność przyjmowania gości hotelowych, owoc szkoły gościnnego przyjmowania na poziomie trudnym do osiągnięcia ze względu na życzliwość i na rozpiętość oferty ukierunkowanej na różnorodne leczenie za pomocą wodolecznictwa lub balneologii. To wszystko położone w amfiteatrze stworzonym boską ręką, z zielonymi i słodkimi dolinami, otoczone przez miasta i wioski, które stworzyły historię Val di Nievole, historii Toskanii.

Pescia

Comune di Pescia

Miasto Pescia, uważane za stolicę Valdinievole, ma stare średniowieczne pochodzenie; przedzielone rzeką, jest wyraźnie podzielone na dwa sektory urbanistyczne: ten "religijny" położony koło Katedry i ten "cywilny" leżący obok Palazzo Comunale, gdzie rozspiera się duży plac miejski. Stare pałace i eleganckie kościoły charakteryzują historyczne centrum które, pomimo, iż ulegało licznym przebudowom, zachowuje jeszcze swoją pierwotną formę. Jego najatrakcyjniejszymi turystycznie miejscami są Castelli della Valleriana (Zamki Waleriana) i miejscowość Collodi, która jest słynna na całym świecie ponieważ autor *Przygód Pinokia* zechciał przyjąć jako pseudonim imię tego miasta. Pescia jeszcze dziś sprawia wrażenie fascynującego miejsca, gdzie można spędzić dni wśród zielonych wzgórz otaczających miasto i charakterystycznych ulic, które świadczą o jego wielowiekowej historii. Dzisiaj miasto Pescia jest słynne ze względu na produkcję i sprzedaż kwiatów i krzewów z Centralnych Włoch.

Pieve a Nievole

Comune di Pieve a Nievole

Miejsce to przyjęło nazwę od "pieve di San Pietro a Neure" (parafii Św. Piotra w Neure), o antycznym pochodzeniu, położone wzdłuż kierunku Lucca - Pistoia na antycznej drodze via Cassia. Przyjmuje się, że została ona wzniesiona przez biskupa Lukki, Frediano, chyba wcześniej zanim Valdinievole została napadnięta przez Longobardów, w 570. W następstwie wydarzeń wojennych, które dotknęły Valdinievole pomiędzy XII i XV wiekiem, proboszcz przenosi się do Montecatini do kościoła San Michele, który przejmuje z czasem rolę głównej parafii, a który z kolei zostaje poświęcony San Marco (Św. Markowi). Ta zmiana, tak ważna dla historii tego miejsca, jest uwieczniona symbolicznie na herbie miasta, na którym klucze San Pietro (Św. Piotra), antycznego patrona, są trzymane przez uskrzydłonego lwa ewangelisty Marco (Św. Marka). W końcu XV wieku kościół San Pietro zaczął być nazywany jako San Marco i dopiero w 1908 przyznano kościołowi z Pieve a Nievole prawo, by mógł być na nowo dedykowany dla San Pietro.

Ponte Buggianese

Comune di Ponte Buggianese

Historia tej miejscowości nie jest tak antyczna jak innych miejscowości tej kotliny od których Ponte Buggianese wywodzi swoje pochodzenie i nazwę. Spokojna równinna osada ukrywa wielowiekową historię walki i wytężonej pracy dla wyrwania błota z bagnistej ziemi i uczynienia z niej uprawnej ziemi rolnej. W rzeczywistości, zwięzanie się jeziora Fucecchio i w konsekwencji zaludnienie równiny Uzzano i Buggiano doprowadziły do powstania w roku 1500 Ponte Buggianese, gdzie został zbudowana na koszt mieszkańców mały kościółek. Tym sposobem ta mała wioska miała swoją pierwszą instytucjonalną formę łączącą religijną społeczność wiejską równiny. W następstwie pomyślano o herbie miejskim, który ufundował król Umberto I zgodnie z Dekretem z 9 marca 1899: tarcza podzielona na połowy, gdzie na jednej połowie jest umieszczony czerwony byk na zielonym polu przysłoniętym czerwoną lilią i na drugiej połowie rozkwitająca lilia w połowie czerwona i w połowie srebrna.

Uzzano

Comune di Uzzano

Jedna z hipotez co do pochodzenia nazwy Uzzano, mówi, iż pochodzi ona od imienia walecznego kapitana longobardyjskiego, niejakiego Uzso lub Uccio, który w czasie bliżej nie sprecyzowanym miałby założyć zamek. Druga hipoteza to ta, która chciałaby nazwę Uzzano przyjąć jako pochodzącą od łacińskiego słowa *urere*, z powodu dziwnego fenomenu, zapisanego przez Giovanniego Boccaccio, który dotyczył strumyka przepływającego przez teren gminy, a który wyrzucił, prawie jakby był wulkanem, dużą ilość toczących się głazów, poprzedzonych strumieniem ognia. Stąd pochodzenie herbu "mówiącego" miejscowości, przedstawiającego płomień, który rozpala tyle drewnianych konarów ile występuje dzielnic "historycznych" na terenie gminy (Castello, La Costa, Botteghino, Terrarossa, Torricchio). Inna interpretacja pochodzenia nazwy, naukowo bardziej prawdopodobna, pochodzi z epoki rzymskiej. Nazwy kończące się na *-ano*, faktycznie, bardzo rozpowszechnione w Valdinievole i w Lucchesia, pochodzą od rzymskiego *praedium*, to znaczy od kawałka ziemi, który przyjmował nazwę swojego właściciela. Giacomo Puccini, gość Uzzano, tej oazy spokoju i drzew oliwnych, tutaj skomponował części swej opery *Bohemia*.